

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Ενώ όλα αυτά εκτυλίσσονταν στην κουζίνα, οι τρεις άνδρες στο καθιστικό, ο Στέλιος Ραγής, ο Άλκης και ο Δρ. Γουίλλιαμ ανυπομονούσαν να μάθουν τις εξελίξεις.

Ο Στέλιος Ραγής έδειχνε φανερή ανησυχία. Από την στιγμή που βρέθηκε η κοπέλα σπίτι του, όλα πήραν μια διαφορετική εξέλιξη.

Η ξαφνική εμφάνισή της και ιδιαίτερα, οι συνθήκες κάτω από τις οποίες βρέθηκε, δεν αναστάτωσαν μόνο τον ίδιο αλλά και τον Άλκη και την Ισμήνη. Με την διαφορά ότι ο Άλκης και η Ισμήνη ένιωθαν πολύ διαφορετικά από τον Στέλιο Ραγή. Αυτό που παρατήρησε ιδιαίτερα ο Δρ. Γουίλλιαμ, που για χρόνια ήταν προσωπικός γιατρός του Στέλιου Ραγή, ήταν η ανησυχία του που εκδηλωνόταν έντονα στις κινήσεις του φίλου του.

Ήξερε ότι ο Στέλιος Ραγής, ήταν άτομο ήπιου χαρακτήρα, χαμηλών τόνων, συγκρατημένος στις κουβέντες του, ήρεμος στις κινήσεις του.

Τώρα παρατηρούσε μια μεγάλη αλλαγή. Ο Στέλιος Ραγής μέσα σε λίγες ώρες έδειξε να αλλάζει και να δείχνει ένα άλλο χαρακτήρα.

Γνώριζε από χρόνια τον Στέλιο Ραγή. Μπορούσε να δει την μεγάλη μεταλλαγή. Φανερό ήταν κάτι σημαντικό τον βασανίζει εκτός από την περίπτωση της άγνωστης κοπέλας.

Δεν ήταν ο τύπος του Στέλιου Ραγή, να αναστατωθεί τόσο πολύ με αυτό το γεγονός. Μπορούσε σαν οικοδεσπότης να πάρει την απόφαση να τηλεφωνήσει στην αστυνομία και να ψουχάσει μια και καλή από την παρουσία της.

Ο Δρ. Γουίλλιαμ, έβγαλε το δικό του συμπέρασμα, παρατηρώντας τον φίλο του.

Δεν ήταν μόνο η παρουσία της άγνωστης νέας που τον αναστάτωσε. Ήταν κάτι άλλο πολύ βαθύτερο. Αλλά τι;

Ίσως η παρουσία της να έφερε στην επιφάνεια κάτι που από καιρό υπήρχε μέσα του και δεν εκδηλώνονταν.

Κάτι βαθύτερο και πολύ σοβαρότερο.

Όμως γιατί δεν του φανέρωνε το πρόβλημά του; Σαν προσωπικός γιατρός του, θα μπορούσε να του μιλήσει. Και όμως σε όλο αυτό το διάστημα δεν του ανέφερε τίποτε το σχετικό που τον βασάνιζε.

«Η παρουσία της άγνωστης ήταν η τελευταία σταγόνα για να ξεχειλίσει το ποτήρι». Σκέφθηκε ο Δρ. Γουίλλιαμ που ήξερε καλά τον πελάτη του.

«Όμως ποιο ήταν το πρόβλημα και γιατί του το έκρυβε;»

Συνέχιζε να κοιτά τον Στέλιο Ραγή ο οποίος κάθε φορά που συναντούσε το ερευνητικό βλέμμα του γιατρού του, γύριζε αλλού το πρόσωπό του.

Ο Δρ. Γουίλλιαμ έριξε μια γρήγορη ματιά στον Άλκη.

Το πρόσωπο του νεαρού έδειχνε κάποια αγωνία. Όμως ήταν συγκρατημένος.

Ο γιατρός γνώριζε ότι ο Άλκης ήταν ερωτευμένος με το κορίτσι, για αυτό και θεώρησε την όλη στάση του φυσική.

Ενώ ο Δρ. Γουίλλιαμ ήταν σκυμμένος και σκεπτόταν, αντιλήφθηκε τον Στέλιο Ραγή και τον Άλκη να τινάζονται από το κάθισμά τους και να στέκονται όρθιοι.

Ύψωσε το βλέμμα του και είδε και τους δυο να

έχουν στραμμένο το βλέμμα προς την πόρτα. Μπροστά προχωρούσε η Δρ. Μάρθα χαμογελαστή και ένα βήμα πίσω της η Ισμήνη με την Άννα να κρατιούνται από το χέρι.

Αυτή την φορά την κρατούσε την Άννα από το χέρι η Ισμήνη.

Ήταν μια σκηνή που δεν την περίμενε.

Έμεινε να κοιτά και αυτός τις τρεις γυναίκες να προχωρούν προς το μέρος τους.

Η Μάρθα αποτεινόμενη στην Άννα της είπε στα γερμανικά:

- Δεσποινίς Άννα να σου συστήσω τον οικοδεσπότη τον κύριο Στέλιο Ραγή, και έδειξε τον Στέλιο

Η Άννα προχωρώντας με αργά βήματα προς τον Στέλιο Ραγή, τον πλησίασε και κάνοντας μια ελαφρά υπόκλιση λυγίζοντας το γόνατο του είπε στα γερμανικά:

- Χαίρω πολύ κύριε, και του έδωσε το χέρι της.

Ο Στέλιος Ραγής της χαμογέλασε ευγενικά και την χαιρέτησε. Δεν της μίλησε αγγλικά για να μην την φέρει σε δύσκολη θέση.

Η Δρ. Μάρθα στην συνέχεια σύστησε στην Άννα τον σύζυγό της Δρ. Γουίλλιαμ ο οποίος της μίλησε γερμανικά λέγοντας:

- Χαίρω πολύ που σας γνωρίζω δεσποινίς.

Η Άννα υποκλίθηκε το ίδιο δίνοντας το χέρι της στον Δρα. Γουίλλιαμ.

Το γεγονός αυτός έκανε αμέσως τον Δρα, Γουίλλιαμ να σκεφθεί:

«Πρόκειται για κορίτσι πλούσιας οικογένειας. Ο τρόπος που υποκλίθηκε το δείχνει καθαρά»

Η Δρ. Μάρθα στην συνέχεια της έδειξε τον Άλκη λέγοντας:

- Αυτός ο νεαρός κύριος είναι συγγενής της κυρίας Ισμήνης και είναι ζωγράφος.

Η Άννα του χαμογέλασε και του έδωσε το χεράκι

της, χωρίς φυσικά να κάνει υπόκλιση.

«Είναι καλό σημάδι-σκέφθηκε η Δρ. Μάρθα-ότι στον Άλκη δεν έκανε υπόκλιση. Φανερό ότι έχει συναίσθηση του περιβάλλοντος και δεν κινείται μηχανικά από κεκτημένη συνήθεια.

- Καθήστε δεσποινίς, της είπε ο Στέλιος Ραγής αγγλικά, δείχνοντας με το χέρι του ένα κάθισμα.

Η Άννα κατάλαβε, τον ευχαρίστησε με ένα χαμόγελο και κρατώντας αυτή την φορά την Ισμήνη από το χέρι, προχώρησε προς δύο άδεια καθίσματα στο βάθος του καθιστικού.

Ακολούθησαν μερικά δευτερόλεπτα κάποιας αμηχανίας ανάμεσα και στα έξι άτομα που βρέθηκαν να κάθονται το ένα απέναντι του άλλου στο καθιστικό στο αρχοντικό του Στέλιου Ραγή.

Από την αμηχανία τους έβγαλε η Δρ. Μάρθα η οποία αποτεινόμενη στην Άννα μίλησε στα γερμανικά λέγοντας:

- Δεσποινίς Άννα να μου επιτρέψεις να μιλήσω στους κυρίους αγγλικά διότι δεν γνωρίζουν την γερμανική. Στην συνέχεια θα σου μεταφέρω στα γερμανικά την συζήτηση. Συμφωνείς;

- Ναι κυρία συμφωνώ, απάντησε η Άννα.

Η Δρ. Μάρθα αποτεινόμενη στην συνέχεια προς τον Στέλιο Ραγή, ο οποίος καθόταν δίπλα στον σύζυγό της του είπε:

- Θέλω να σας ενημερώσω ότι η κοπέλα παραμένει σε κατάσταση αμνησίας. Δεν θυμάται κανένα γεγονός από το παρελθόν.

Το μόνο πράγμα για το οποίο είναι βέβαιη είναι ότι ονομάζεται Άννα και είναι είκοσι χρόνων. Τίποτε άλλο.

Αυτό το ερμηνεύω ότι η κοπέλα πέρασε το τελευταίο διάστημα μια περίοδο εθελοντικής απομόνωσης από το περιβάλλον στο οποίο βρισκόταν, και επαναλάμβανε μόνη, σαν παράπονο ή και διαμαρτυρία ότι είναι «είκοσι χρόνων και ονομάζεται Άννα».

Αυτό της το είπα προ ολίγου στην κουζίνα.

- Τι είπε; ρώτησε αμέσως ο Δρ. Γουίλλιαμ.

- «Πιθανώς κυρία» ήταν η απάντηση της.

- Γεγονός ότι δεν θυμάται πρόσθεσε ο Δρ. Γουίλλιαμ, αφού συμφώνησε με την γνώμη σου, μη έχοντας δικής της άποψη.

Στο σημείο αυτό ο Στέλιος Ραγής ρώτησε:

- Από το γεγονός ότι η κοπέλα παραμένει σε αμνησία ποια είναι η εισήγησή σας αγαπητοί μου.

- Αυτό που διαπιστώνω κύριε Στέλιο Ραγή είναι ότι θεωρώ απίθανο να επανέρθει η μνήμη της. Διότι μόνη της, χωρίς να το επιδιώξει συνειδητά, το τελευταίο συνεχώς οδηγείτο σε απομόνωση από το περιβάλλον της.

Αποτέλεσμα: ένα συνταρακτικό γεγονός που θα της συνέβη πρόσφατα, θα την οδηγήσει σε πλήρη συσκότιση και αμνησία, χωρίς αυτό να επηρεάσει την λογική της.

- Καταλήγω πρόσθεσε η Δρ. Μάρθα:

- Είναι ένα καινούργιο άτομο, που δεν έχει καμιά θύμηση ή εικόνα του παρελθόντος. Σε εμάς έγκειται να καθορίσουμε την τύχη του και που θέλουμε να το οδηγήσουμε.

Κάτι πήγε να πει ο Άλκης αλλά συγκρατήθηκε:

Το ζεύγος των γιατρών έβλεπε τον Στέλιο Ραγή.

Ήταν σαν να του έλεγαν:

«Εσύ αποφασίζεις για την τύχη της τώρα».

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)